

Püski Hírlap

2011. március 30.

1. évfolyam 1. szám

Önkormányzat hírei

Tisztelettel köszöntöm Püski község lakosságát a 2011 évi első kiadványunkban. Bizonyára értesültek róla, hogy a képviselő testületnek nagyon nehéz döntést kellett meghozni. Szomorúan közlöm az iskola megtartására nem láttunk esélyt, ezért döntöttünk a bezárás mellett. Több fórumot megkerestem, hogy lehetőséget találjak a megoldásra, sikertelenül. Jelenleg 20 diák jár az első három osztályba, ebből 10 gyerek Püski. Korábban, amikor még a felső tagozatosok is itt voltak 104 diák volt az iskolában, egy osztályba átlagban 13 gyerek járt. Jelenleg az elsőben 5, a másodikban 6, a harmadik osztályban 9 tanuló van. 2011 szeptembertől ez a létszám tovább csökken, 7 elsős diák lenne, de 4 szülő már jelezte, hogy máshová szeretné íratni gyermekét. Így csak 3 elsős maradna. A csökkenő gyermeklétszám és a növekvő költségek 10 milliós hiányt okoznak, amit a falu nem tud kigazdálkodni. Jelentkezett egy adományozó, aki 5 millió forintot ajánlott fel, ha a másik 5 milliót a falu összegyűjti. Néhány nap múlva az adományozó visszavonta ajánlatát hivatkozva a kevés gyermekekre.

A költségvetés így sem lesz stabil, mivel az iskolaév szeptemberig tart és a költségeket addig fedezni kell. A Halászi iskolába járó

gyermeket pedagógus fogja kísérni, a buszbérletek árát az önkormányzat fedezi.

Sajnos idén közcélú foglalkoztatásra kevés pénzt igényelhetünk. Egyes területeken takarékosági intézkedésekre kerül sor. A következő fűtési szezonban a Faluház nem lesz naponta nyitva. A gyógyszerár fűtését leválasztjuk a Faluházról, hogy ne kelljen az egész épületet mindennap felfűteni. A faluház vezető munkaidejét csökkentjük. A gondnok-takarító nyugdíjba vonulása után a takarítást másként oldjuk meg. A hivatali létszámban is csökkenés várható. Ezen népszerűtlen intézkedések után remélhetőleg jövőre egy jobb évet kezdhetünk.

A részletes költségvetéssel kapcsolatban felvilágosítás kérhető a 0696/ 676 – 006 –os telefonszámon vagy személyesen megtekinthető a Hivatalban.

Kívánok minden Püskinek jó egészséget és reményt az elkövetkező időkre.

Makai Jenő
polgármester

Tájékoztató a körjegyzőség működéséről és várható átszervezéséről

Tisztelt Püski Lakosok!

Bizonyára ismert Önök előtt, hogy Püski Község Önkormányzata 2008. április 1-től Halászi és Máriakálnok településekkel együtt tartja fenn hivatalát. Ez az intézmény ugyanakkor nem a klasszikus értelemben vett körjegyzőségként működik, hiszen mindhárom településen megmaradt egy-egy részben önálló hivatali kirendeltség. Az átszervezéskor két szempontot vettünk ugyanis figyelembe: Egyrészt ilyen formában az állami finanszírozás kedvezőbb, azaz az önkormányzatnak kevesebb pénzébe kerül a hivatal fenntartása. Másrészt pedig fontos volt, hogy a települések lakói az ügyeiket továbbra is helyben intézhessék, továbbá az adóigazgatás és a pénzügyek is helyben maradjanak.

Most ismét szükségesség vált a hivatal újabb átszervezése: Hivatalunk kiváló köztisztviselője, Rigó Ferencné igazgatási ügyintéző úgy döntött, hogy nyugdíjba vonul. Ezzel egy időben a Halászin dolgozó igazgatási ügyintézőnk is nyugdíjazását kérte. Tekintettel arra, hogy a hivatal fenntartásának költségeit az Önkormányzatok egyre nehezedő pénzügyi helyzete miatt tovább kell csökkentenünk úgy döntöttünk, hogy a két álláshelyre egy személyt veszünk fel, aki mindkét településen ellátja a szociális jellegű feladatokat. Azokat az egyéb feladatokat pedig, melyeket eddig az igazgatási ügyintéző látott el, a továbbiakban felosztjuk a hivatalok egyéb munkatársai között, így reményeink szerint egy fő megfelelő színvonalon elláthatja majd mindkét településen a rábízott ügyeket.

Sajnos ez a fajta átszervezés csak akkor kivitelezhető, ha a hivatal ügyfélfogadási idejét csökkentjük. Pályázati eljárás útján időközben már kiválasztottuk az új ügyintézőt Grósz Adrienn személyében, aki egy másik településen ugyanezt a munkát végezte, tehát megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal rendelkezik. A továbbiakban, azaz 2011. május 1. napjától kezdődően ő látja majd el a szociális segélyezéshez kötődő, a hagyatéki, valamint az anyakönyvvezetői feladatokat. Püskin heti két alkalommal: kedden 8.00-16.00 óráig, valamint pénteken 8.00-12.00 óráig tart ügyfélfogadást, a hét többi munkanapján pedig Halászin lesz elérhető. Adóigazgatási ügyeket továbbra is a hét minden napján, helyben lehet intézni.

A körjegyzőséggel kapcsolatban további információkat olvashatnak a www.korjegyzoseg.com internetes honlapon, ahol hozzáférhetőek többek között a nyilvános képviselő-testületi ülések jegyzőkönyvei és a helyi rendeletek is.

A körjegyző ügyfélfogadási ideje:

Páros héten: 13 – 16 óráig

Páratlan héten: 8 – 12 óráig

dr. Kránitz Péter
körjegyző

Könyvtár

A könyvtár nyitvatartási ideje:

Hétfő: 16 – 19 óra

Csütörtök: 16 – 19 óra

A nyitvatartási idő alatt internetezési, fénymásolási lehetőség van.

A könyvtár szolgáltatásait minden beiratkozott olvasó igénybe veheti. A beiratkozás és kölcsönzés ingyenes. Jelenleg 195 olvasója van a könyvtárnak. A könyvállomány 6000 kötetes, ami negyedévente gyarapszik. A könyvtárban a könyveken kívül kölcsönözhető kazetta, CD, DVD.

A különböző rendezvényeken készült fotók szintén megnézhetők a könyvtárban.

Gonda Jánosné
könyvtáros

Faluházi hírek

Januárban a helyi óvodások, az Énekkar és a zenekedvelő gyerekek fellépésével újévi koncerten vehettek részt az érdeklődők. A hónap végén megalakult az Ifjúsági klub, melynek vezetője Légrádi Réka lett. Helyettesei Mátyus Judit és Markó Balázs. A klubba folyamatosan várják a jelentkezőket 14 éves kortól 30 éves korig. A klub nyitvatartási ideje: péntek: 19.30 – 24 óra
szombat: 18.00 – 23 óra

Februárban az iskola farsangi bált rendezett. A Sportkör és a Faluház közös szervezésében ismét megrendezésre került a már hagyományossá vált jelmezes, batyus, jótékonysági farsangi bál.

Márciusban nőnapot szerveztünk. Az Énekkar és az Ifjúsági klub tagjainak közreműködésével megemlékeztünk 1848. március 15.-ről.

Március végén a Biblia bábokban című kiállítás volt megtekinthető.

A Faluházban minden csütörtökön 18 órától – 19 óráig aerobicra várjuk a tornázni vágyókat.

Az Énekkar próbái minden pénteken 18 órakor kezdődnek.

A Nyugdíjasklub 2 hetente vasárnaponként tartja összejövetelét.

A Gazdajegyző átköltözött a Hivatalba, ügyfélfogadása minden kedden 11 órától – 13 óráig tart.

A Gyermejköltségi Szolgálat ügyfélfogadási ideje péntek: 9 órától 13 óráig a Családsegítő Szolgálat ügyfélfogadási ideje péntek: 8 órától – 12 óráig tart, mindkét szolgálat a Hivatalban található.

Felhívom a Tisztelt Szülők figyelmét, hogy idén is lesz nyári napközis tábor, melynek tervezett időpontja 2011. július 11- 15.

Gonda Jánosné

Szent György

György keresztény katonatiszt volt a III. és IV. század fordulóján. Kis-Ázsiában, Kappadohiában született. A legenda úgy tartja, hogy egyszer Lybia tartományban lovagolt Sylena város közelében. A várost egy a mocsárban élő sárkány tartotta rettegésben. A helybeliek megpróbálták ugyan elpusztítani, de próbálkozásaik nem jártak sikerrel, mert a szörny mérgező leheletével visszaverte a támadásaikat. A sárkánynak minden nap szüksége volt a friss húsrá, ezért, hogy megbékítsék, naponta két bárányt áldoztak fel neki. A bárányok száma azonban egy idő után jelentősen megcsappant. Ekkor úgy döntöttek, hogy minden nap egy embert áldoznak a

szörnynek. Naponta sorsot húztak, hogy eldöntsék, ki lesz az, aki azon a napon a sárkány vérszomját csillapítja. Egy nap a király lányára került a sor. Mivel senki sem jelentkezett, hogy a lány helyébe lépjen, díszes menyasszonyi ruhába öltöztették, úgy küldték vesztőhelyére. György éppen ekkor érkezett meg és látva a dolgot azonnal a sárkányra rohant. Dárdájával átdöfte, levette a királylányról annak övét és azt kötötte a szörny nyakába. A pórázon bevonszolta a sárkányt a városba, ahol mindenki fejvesztve menekült előlük. György megnyugtatta a város népét, hogy ha keresztényé lesznek, akkor ő megöli a szörnyet. A király és a nép elfogadták az alkut, tehát György végzett a sárkánnyal, aminek holttestét csak négyökrös szekérral tudták elszállítani. György nem fogadott el semmiféle fizetséget, jutalmat, csak arra kérte a királyt, hogy építtessen templomokat, részesítse tiszteletben a keresztény papokat és tanúsítson együttérzést a szegények iránt. Eszerint a történet szerint 303 táján halt meg.

Van egy másik verzió is, miszerint György a római hadsereg egyik tisztje volt. A történelmi személy mártírhalált halt a palesztinai Lydda-Dyoszpoliszban Nagy Constantinus trónra lépése, azaz 307 előtt.

Szent György lett a védőszentje Angliának –vörös keresztje ott díszel a brit lobogón-,

továbbá Németországnak, Portugáliának, az olasz lovasságnak, Isztambul, Genova és Velence városának, valamint nem utolsó sorban Püski községnek is.

Kultusza már a kora középkorban elterjedt a Közel-Keleten, majd a görögöknél és egész Európában. Szent György tisztelete Magyarországon már Szent István korában jelentkezett. A magyar középkorban nagy népszerűségét tanúsítja, hogy számos nemzeti monostor és templom választotta patrónusául.

A keleti kereszténységben Szent György a katonák és a földművelők védőszentje, hozzá imádkoznak a leprában, pestisben vagy szifiliszben szenvedők.

A művészetben páncélos lovagként lóháton ábrázolják amint dárdájával átdöfi a sárkányt. Pajzsán és a dárdája végén lebegő kis zászlócskán fehér alapon vörös kereszt van.

Szent György vértanú ünnepe április 24-én van. Ezt követő vasárnap tartják a búcsút.

Mészáros Gábor diplomamunkájából

Sportrovat

Teke

A Trófea Vendéglő bővítése céljából a tulajdonosok építettek tekepályát. Az oda sportolni vágyó emberek kisebb- nagyobb csoportjaiból kezdtek kialakulni a teke csapatok a tulajdonosok hathatós segítsége és önzetlensége mellett. A fiú csapat BE-TI-DU néven alakult, majd 2 évvel ezelőtt az addigra megszűnt, de nagy sikereket elért Trófea Tekező csapatától átvette a Trófea nevet. Ma 1 női és 7 férfi versenyzővel éri el szép eredményeit, melyek között tavaly megnyerték a Kistérségi Tekebajnokságot. A női csapatként 6 éve megalakult MI-NŐK Trófea csapat mára vegyes csapatná bővült SÜTI Püski néven. Tagjai 7 női és 3 férfi versenyző. A női csapat kisebb sikereket ért el, mivel női versenyek nagyon kevés helyen vannak, de ahol megjelentek ott letették névjegyüket. Eredmények csapatban 2006 legsportszerűbb csapat (Kistérség), 2007 Oroszlány amatőr II helyezés. Egyéni eredmények: 2007 egyéni női I. hely, 2008 egyéni női I, II, III. hely, 2009 egyéni női I, II, III. hely, vegyes páros I, II, III-ik hely, legeredményesebb női játékos, 2010 női egyéni I, II, II, vegyespáros I, II, III, Mikó Zoltánné emléktorna különdíj, Söröző Tekeklub Győr egyéni III, páros II, Mitring Károly emléktorna legjobb taroló. Jelenleg a bajnokságban a Trófea csapata második, a Süti pedig a harmadik helyet foglalja el. A bajnokságon kívül mindkét csapat ápolja a kapcsolatait Szlovák csapatattal, Esztergomi, Dorogi tekésekkel. Ezen kívül a szűkebb régióban a Golózók kupájában, a Mitring József emléktornán, Mikó Zoltánné emlékversenyen, a Soproni Ünnepi hetek versenysorozatban is érdekeltek, ezzel viszik a község hírnevét eredményeik által. Köszönetet kell mondani

azoknak a helyi és környékbeli lakosoknak, akik polgármesternek, akik segítettek felajánlásaikkal, közreműködésükkel a sikerek elérését. Külön azoknak a helyi lakosoknak, kik ellátogatnak a mérkőzésekre és a játékosokkal együtt izgulják végig. A csapatok nyitottak, szeretettel várnak nemre, korra, testalkatra való korlátok nélkül minden olyan sportolni vágyó személyt, akik sikeres és szórakoztató csapat tagja szeretne lenni.

Schmuckné Fazekas Livia

Püski SE

„Mindig, mindenképp - Hajrá Püski, a csapatnak győzni kell!”
1994-ben, 2 évi kihagyás után, néhány fociért rajongó embernek köszönhetően újra indult a Püski labdarúgás. Három falut összefogva, Püski-Kisbodak-Dunaremete Sportegyesület néven indult a csapat a megyei 3. osztályban. Az elnöki pozíciót a sportkör feltámasztásában nagy szerepet betöltő Czafik István érdemelte ki. Sok-sok nehézség és rengeteg munka után mára az egyesület meghatározó helyet tölt be a megyei 2. osztályban. Na de nézzük mi történt az elmúlt 16 évben szeretett klubunk háza táján!!

„Vannak, akik azt hiszik, a futball olyannyira fontos, hogy úgyszólván élet-halál kérdése. Mindig elszomorít, ha ilyen véleményt hallok. Biztosíthatok mindenkit: a futball sokkal,

de sokkal fontosabb.”
Ezredfordulóig csapataink két bronzérmel
szereztek a mosonmagyaróvári csoportban.
2000/2001-es szezonban ifjúsági csapatunk
megnyerte a bajnokságot, Platzer Attila
vezetésével, 2003-ban Ő lett a klub első
embere. Pár évi „vegetálás” után, Bodó Lajos
edzővé kinevezésével megmozdult az állóvíz. Ő
arra törekedett, hogy helyi fiatalokból
kialakítson egy „magot”, akik megfelelő
edzőmunkával és hozzáállással akár
kiemelkedő eredményeket érhetnek el. Ekkor
került először szóba a magasabb osztályban
való szereplés.

„Ha esetleg veszít az ember, hát veszít. Nem
lehet mindig nyerni. De mindig jön egy másik
meccs, amit meg lehet nyerni, és meg is kell!”
Egy kényszerű váltás után Czafik László vette át
a karmesteri pálcát. Vezetésével meghozta
eredményét az eddig elvégzett munka. A klub
életében első alkalommal szerepelhettünk a
Magyar Kupa országos döntőjében, ahol
Magyarország legjobb 128 csapat
vetélkedéséből a Vas-megyei Rum első osztályú
csapatától szenvedtünk - óriási csatában,
mintegy 400 néző előtt – vereséget.
Mindeközben megnyertük a Fair Play díjat,ezzel
elmondhattuk hogy MI voltunk 2006-2007
Győr-Moson-Sopron megye legsportszerűbb
csapata.

Még ugyanebben a szezonban ezüstérmel
szereztünk a bajnokságban, kiérdemelve ezzel a
jogot a megyei második osztályban való
indulásra. Sajnos rutintalanságunknak,

tapasztalatlanságunknak köszönhetően
kiestünk.
„A győztesek soha nem adják fel. Akik feladják,
sohasem győznek.”
És mi nem adtuk fel. Sikerült egyben tartani a
csapatot, és kellő alázattal, mindent elsöprő
akarattal sikerült megszerezni az aranyérmel.
Úgy, hogy 28 mérkőzésből 24-et megnyertünk!
Óriási bizonyítási vágy volt a játékosokban, és
sikerült megmutatnunk mindenkinek, hogy
igenis helyünk van a magasabb
osztályban,ugyanekkor U-21es csapatunk
bronzérmel szerzett,csapatkapitányuk Boráros
Attila vezetésével. A visszatérés remekül
sikerült, ugyanis az egyesület a 2009-2010
szezonot nagyon előkelő helyen, hatodikként
zárta.

Családi okokra hivatkozva Czafik mester
lemondott a megbízatról, és Czigány Attila
lett a csapat edzője. Az új tréner átadva óriási
győzni akarását, fanatizmusát, kemény kézzel
irányítja a gárdát. Lendületes, néhol szikrázó
edzésekkel, megfelelő erőnlét kialakításával
próbálja a maximumot kihozni a játékosokból. A
jó szereplés tovább folytatódott, hisz a csapat
2010 őszén hatodikként várta a tavaszi
folytatást.

Az egyesület szervezésben többek között
társadalmi munkák, falunapi rendezvények, és
más egyéb események történnek ,
körbekerítettük pályánkat, fűnyírókistraktort
vásároltunk „saját zsebből”,öntözőrendszert
telepítettünk, szertárt feltöltöttük
sportszerekkel, Ifj. Sándorfi Jánosnak
köszönhetően elkészült a klub honlapja, ami sok
érdekességgel, fórummal, archívummal várja az
olvasókat. Tavasszal sikerült kialakítani a
villanyvilágítást, lehetőséget adva ezzel az esti

edzésekre. Ezekben a munkákban elengedhetetlen szerepe van támogatóinknak, szponzorainknak. Köszönet jár szurkolóinknak is! Igen, a szurkolók. Akik nélkül nincs meccs. Akik sokszor időt és pénzt nem kímélve, szabadidejüket feláldozva utaznak akár 90-100 kilométert is csak azért, hogy ott legyenek szeretett klubjuk mellett. Legyünk büszkék rájuk, mert nincs a megyében még egy ilyen szurkolótábor.

Tisztelt sportbarát!

Ha Ön a Püski sportnak szeretné szentelni adója közhasznú célra felajánlható 1%-át, azt a

18528484-1-08

számú adószám segítségével tudja megtenni. Köszönjük!

Mátyus Balázs

Doni megemlékezés

*„Üzenet jött messze-messze földről,
halvány zöldsín tábori levél.*

*Aki írta, a szívével írta, minden sora
őszintén beszél.*

*Sokkal jobban szeretlek, mint máskor!
Minden percben rád gondolok százszor!*

*Valahol Oroszországban, valahol
Oroszországban.”*

Tisztelt Bajtársak és Honfitársak!

Tisztelt Emlékezők, Hölgyeim és Uraim!

A korabeli sláger sorai a magyar történelem egy olyan fejezetét idézik, amely az itthon lévő rokonoknak és barátoknak a reményekkel és aggodalmakkal teli várakozás, majd sokak számára a gyász, és végül a társadalom, illetve a nemzet egészét megtörő óriási lelki trauma; a külhonban elkeseredett és reménytelen harcot vívó katonáinknak pedig a borzalmak, a poklok-poklának időszaka volt.

A történelmi eseménnyel kapcsolatban – amelyre most emlékezünk – hajdani történelemkönyvem többek között a következőket jegyzi: *„A fronton a 9 könnyű, 1 páncélos hadosztályból és 1 repülődandárból álló 2. magyar hadsereg a német Dél, ezen belül a „B” hadseregcsoport kötelékébe lépett, s júliusra elfoglalta kijelölt állásait. Részt vett a német nagy nyári offenzívában, s veszteségteljes harcokban elérte a Don jobb partját.”*

„1943. január 12-én indult meg a sztálingrádi hadművelet északi folytatását jelentő szovjet támadás. Az urivi és scsucsjei hídfőkből kiözlő csapatok gyorsan részeire szabdalták a 2. hadsereget.”

Szakály Sándor hadtörténész egy emlékezésében így fogalmaz: *„Az áttörések helyén a fölényben lévő szovjet erőkkel elkeseredett harcot folytattak a nehézfegyverzettel gyengén ellátott, páncélos támogatást nem remélhető magyar csapatok.”*

A hitelesség kedvéért a fentiekén kívül bizonyára még rengeteg hasonló ténymegállapítást, számokat és adatokat lehetne idézni, illetve felsorolni, de egyelőre nem teszem. No, nem azért, mert nincs meg bennem a hitelesség iránti belső igény. Csupán

azért, mert úgy gondolom, hogy a rideg történelmi tények és események, a szívtelen számok és lelketlen adatok mögött – a szeretet parancsának engedelmeskedve – mindig észre kell vennünk magát az Embert. Az Embert, akinek lelke van, aki esendő és gyenge, akinek a szíve sokszor hajlik a rossz, gyarló dolgokra is, de aki mindezek ellenére mégis a maga nagyszerűségben áll előttünk. A Józsi, a Pisti, aki egy volt közülünk, aki szeretett és viszont szeretett, aki valakinek a gyermeke, az egyetlen fia vagy a testvére; az édesapja; a férje; a szeretett vőlegénye vagy a világot jelentő kedvese volt! A doni magyar honvéd, akinek emléke mindannyiunk értékes, közös kincse!

Igen, kincs, mely a múltból a jelennek példát adva formálja a jövőt! A mi jövőnket! Rajtunk múlik, hogy így lesz-e! Rajtunk múlik, hogy e kincs maradandó gyümölcsként táplálja-e az elkövetkezendő nemzedékeket, a Nemzetet, a Hazát! Ennek egyik záloga az emlékezet, ha mindig tudunk méltó módon emlékezni azokra a honfitársainkra, akik tetteikkel és szolgálatukkal a szívünkbe, és a magyar történelem lapjaira beírták létüket. Ha emberséggel és tisztelegve fejet hajtunk a hős, az önfeláldozás bátorságát tanúsító Ember előtt, magyar katonák tízezreinek emléke előtt!

De mit is tettek ők, ami érdemes az utókor emlékezetére és tiszteletére? Először is a legnagyobb dolgot, amit férfiember úgy békében, mint vészterhes időkben tehet: szolgálták a Hazát! Másodszor, erejükön felül, az emberi tűrés határán túl, teljesítették a lehetetlent! Az ősi magyar katonai erényeket a legmagasabb fokon gyakorolva helyt álltak egy katonai szempontból eleve teljesíthetetlen feladattal szembesülve! Szemtanúk és elemzők arról tudósítottak, hogy katonáink a legmostohább körülmények és feltételek között

is tisztességgel megfeleltek minden elvárható követelménynek! Harmadszor: a legdrágábbat, az életüket adták! A Hazáért. Értünk. Gondoljunk egy kicsit Jézus szavaira!

„Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért.” (Jn 15,13)

És melyek voltak azok a körülmények, amelyekkel katonáinknak meg kellett küzdeniük? Az adott helyzetben szinte csak hátráltató, akadályozó, nehezítő körülményekkel kellett szembesülniük. Kezdve azzal, hogy a hatalmas, túlerőben lévő szovjet hadsereg legyőzése, vagy legalábbis az annak való eredményes ellenállás, már önmagában is hatalmas feladatot jelentett. De ennél jóval többről volt szó. Számtalan olyan tényező volt még, amely megpecsételte a sorsukat.

A német hadvezetés Voronyesztől délre 208 km széles védőszakaszt jelölt ki a részükre, amelyet egyrészt nem tudtak teljes egészében birtokba venni, és a támaszpontokért vívott csatákban már jelentős veszteségeket szenvedtek, másrészt nem voltak kellőképpen felszerelve és ellátva. A beígért nehéztüzérségi egységeket a németek nem szállították le, és nem is gondoskodtak ilyen jellegű védelemről. A lőszer és élelem mennyisége szintén elégtelen volt. Mindezek tetejébe a németek a használható csapatokat a saját egységeikhez vonták el. Egy ekkora frontszakasz egy nagyon jól felszerelt hasonló nagyságú és jól táplált erő számára is túlságosan hosszú és irreális lett volna.

A III. hadosztálynak – amely a legtovább tartotta magát – megtiltották a nyugati utak használatát, nem kaptak szállást és élelmet, elvették járműveiket, így katonáink úgy érezték, egyszerre kell harcolniuk az oroszokkal, a németekkel és az időjárással – olvashatjuk Ungváry Krisztián monográfiájában.

A nyári offenzíva jegyében a katonákat nem látták el téli felszereléssel, öltözettel. A január eleji olvadást -10 fokos hideg váltotta fel, a fegyverek befagytak, a havas, jeges utakon lehetetlenné vált a csapatok gyors átcsoportosítása.

Az éjszakánkénti -30-40 fokos, csontig hatoló hidegben a sebesültek egytől-egyig halálra fagytak, és a még épek ajkát is sokszor hagyta el az elkeseredett jajgatás és nyöszörgés: „Nem érzem a lábam / a kezem!”

Kegyetlen világ! És mindez az otthontól távol. A honvágy magyar lelket mardosó érzésével színtén harcolniuk kellett. Még ha a doni magyar honvédek az orosz téli éjszakában a teljes kihűlést kockáztatva elcsigázottan el is szenderültek, és álmaikban itthon jártak is, a másnap reggelt megélve csak a lövészárkok hideg, szűk világát láthatták újra! Vajon hány honvágyó sóhaj szállt onnan hazafelé? Vajon hány fohász repült ott a csillagok közé?

És a harcok pergő és aknatüzeiről, a Sztálin orgonák pszichét megtörő, fülsüketítő visításáról, valamint a halál embert nyomorító és lelket ölő, állandó jelenlétéről még nem is szóltam.

Ilyen körülmények között az emberségükért is meg kellett harcolniuk. Sokan sikerrel tették ezt. Előfordult, hogy a foglyul ejtett orosz katonákat a magyar honvédek a saját ételükből kínálták. Abból a kevésből is, ami volt.

Az előbbieken vázolt körülmények az egész hadsereg erőnlétét és harcértékét aláásták. Így érték őket az 1943. január 12-ei és 14-ei orosz áttörések, majd az azokat követő kilátástalan harcok közepette szembesülniük kellett a 2. hadsereg parancsnokának, vitéz Jány Gusztáv vezérezzredesnek sokat idézett, 1943. január 24-

ei hadseregparancsával is: „A 2. magyar hds. elvesztette becsületét ...”

E megalázó hangnemű parancs a magyar királyi 2. honvéd hadsereg végső, morális pusztulását jelentette. Az áttöréseket követő elkeseredett harcokban legyengülten, kiéhezetten, szétfagyottan és a rettentő orosz túlerő megsemmisítő tüzétől szétverten is – a „42. decemberi parancsnak engedelmessé – a végsőkéig kitartó 2. hadsereget hátba szúrták.

Egy eredeti hangfelvétel tanúsága szerint a frontra vonuló katonákat a következő szavakkal bocsátották útjukra. *„A katona hivatásának szépsége nem az, amikor fényes ruhában az élet szépségeit élvezheti, hanem az, amikor tépett ruhában, vérző homlokkal járja a harcmezőt, és tetteivel bizonyítja, hogy méltó arra a szeretetre, amellyel nemzete körül veszi!”*

Úgy gondolom, hogy a 2. magyar hadsereg katonái tetteikkel és helytállásukkal bizonyították, hogy méltóak az emlékezetünkre, a szeretetünkre és a tiszteletünkre.

Emlékezetünkre méltóak, mert az előttük álló kihívásokra olyan választ adtak, amely hőssé avatta valamennyijüket! A tragikus körülmények és viszonyok ellenére német, olasz és román sorstársaikhoz képest magyar katonáink tartottak ki a legtovább az eredeti állásaikban.

Szeretetünkre méltóak, mert híven teljesítették esküjüket! Erejükön felül, lehetőségeik korlátain túl tették, amit tőlük a Haza és a Nemzet elvárt!

Tiszteletünkre méltóak, mert a magyar katona és a Haza becsületét nem eljátszották, hanem bátorságukkal, emberségükkel, becsületükkel és önfeláldozásig terjedő helytállásukkal öregbítették azt!

E véleményemet támasztja alá gertyenyesi Hollósy-Kuthy László vezérőrnagy, a 13. könnyű hadosztály parancsnokának, 1943. január 31-én kelt Jelentése, amellyel Jány gyalázkodó hadseregparancsára reagált: „... *Jelentem, hogy a 13. k. ho. ... a most lefolyt harcokban az áttörés következtében meghosszabbodott arcvonalát megvédte és tartotta. Visszavonulást csak parancsra hajtott végre. Fegyvereit csak akkor hagyta ott megsemmisítve, amikor már nem volt mivel elszállítania. Ostrogoshsk-ban körülzárattott. Védőállásait visszavonuló nagyobb csapatrészek mellett is elfoglalta és tartotta. Ostrogoshsk-ból mint a német csapatok véglépcsője, parancsra kitört. Az egyenlőtlen és minden tájékozottság nélküli kitörési harcban harcolva felmorzsolódott, és eddig még ismeretlen veszteséget szenvedett. Gyülekeztethető csak a teljes felmorzsolódás és az általánosan ismert hátsóbb hely miatt nem volt. Fentiek alapján kérem annak kivizsgálását, hogy a 13. k. ho. megtette-e kötelességét, elvesztette-e becsületét és végrehajtotta-e feladatát. A kivizsgálást nem csak a 13. k. ho., hanem az egész 2. magyar hds. érdekében is kérem.*”

A kivizsgálás nem történt meg, de úgy gondolom, hogy mi e nélkül is tudjuk a választ, s valószínű, hogy Jány is tudta. Belátva parancsának sértő voltát, katonáit két ízben is megkövette. 1943. március 12-ei, 30. számú hadseregparancsában így írt: „*Hódolattal álljunk meg hősi halottaink, sebesültjeink ezrei előtt, dicsőség nevüknek: hála és elismerés illesse őket, de azokat is, kiket a Mindenható becsülettel végzett hű kötelességteljesítés után visszavezetett...*”

Sokan visszajöttek ugyan, de a 194334 fős 2. magyar hadsereg katonái közül tízezreknek nem adatott meg, hogy lábuk újra érinthesse az édes

anyaföldet. 1943. január 1-je és április 6- között 41972-en elesetek vagy eltűntek, 28044-en megsebesülve a hátországba kerültek, s az orosz rádió szerint mintegy 26 ezren estek szovjet hadifogságba. Tízezer számra alusszák örök álmukat a Hazától távol. De én hiszem, hogy bár a testük valahol külhonban nyugszik, ők mégis közöttünk vannak, mert a lelkük itt van a magyar égbolton, a Hadak Útján, a legendás vezér, Csaba királyfi seregében. A mi katonáink, a Nemzet fia ők!

Arra kérem most Önöket, hogy közösen adjunk hálát azokért, akiknek megadatott, hogy hazatérhessenek, és könyörögjünk az ott maradtakért!

Üdvöz légy Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van te veled! Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus! Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek Szent Anyja, könyörögj érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján! Ámen.

Mária, Jézus Anyja! Magyarok Nagyasszonya! Könyörögj érettük, könyörögj érettünk! Ámen!

Győr, 2009. január 11-én

Püski, 2011. január 12-én

nemzetes Horváth Dénes r. százados, VRNT

Szent László Határőr Hagyományőrző Egyesület

alelnöke

Tisztelt Lakosság!

Személyi jövedelemadójának 1 % - át ajánlja a Püskiért Alapítvány javára! Számlaszám: 1911139710

A falu rendezvényei képekben

Püski Hírlap – Püski Önkormányzatának lapja

Felelős kiadó: Makai Jenő

Szerkesztő: Gonda Jánosné

Elérhetőségek: 0620/592-8280

0620/592-8116

puskipolgarmester@gmail.com

puskifaluhaz@freemail.hu

puskikonyvtar@freemail.hu